

det fig til, om man ſkal gaa til en Reparation af den gamle Latinskole med en Beføftning af, jeg tror, henved 100,000 Kroner — det ærede Medlem fra Åſſens ſagde 140,000, men jeg tror, at det bliver omtrent 100,000. . . . (Berntſen: Det ſtaar i Motiverne til Finansloven.) Det forholdet fig viſtnof ikke ganſke rigtig; det er viſtnof henved 100,000 Kr., der her er Tale om. Naar Sagen ſtiller fig ſaaledes, ſaa ſiger jeg, ſulle vi da anvende 100,000 Kroner til paa den gamle Bygning, ſom dog ikke bliver god, eller ſulle vi ikke hellere give 150,000 Kr. og ſaa faa en god ny Skole, ſom jo alle erſende, at vi trænge til i Odense. Det, ſom jeg ellers havde ønſket at udtale mig om, er Kirkebevillingerne og dernæſt Brandehiſtorien. Angaaende Kirkerne maa jeg ſige, at det overraſkede mig noget at høre det ærede Medlem fra Røge (Hørup) gøre økonomiſte Betæneligheder gældende, naar jeg drager til Minde, hvorledes det ærede Medlem og hans Venner have ruttet med Statskaſſens Midler i de foregaaende Aar. Vi kende jo Hiſtorien om at tomme Statskaſſen, ikke alene af ſaglige Grunde, men ogſaa i politiſte Djemed for at gøre Kaſſen tom for Miniſteriet. Naar man mindes det, er det noget overraſkende nu at høre det ærede Medlem blive ſaa økonomiſt, naar der bliver Tale om at give ſattiige Hedeboere 18,000 Kr. til Kirker. Naar man har ſet det ærede Medlem og hans Venner rutte med Millioner til flotte Muſeumsbygninger, ſynes det mig lidt aparte, at det ærede Medlem nu vil gøre økonomiſte Betragtninger gældende over for diſſe ſmaa Kirker, ſom der her i Virkeligheden er Tale om. Jeg vilde ønſte, at det ærede Medlem var kommen paa den ſparsomme Side noget for end netop nu i Dag. Der er med Henſyn til den ny Præſtegaard, ſom man vil erhverve, gjort den Bemærkning af den ærede Ordfører for Mindretallet (Tauber), at dens Abling ganſke ſikkert var anſlaet for lavt, og han mente, at man i den Henſeende kunde opføre en større Indtægt end anſlaet i Motiverne. Jeg har nu hørt den ſik modſatte Betragtning gjort gældende, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det er rigtig. Der er ſnarere Fare for, at denne Gaard vil blive Manden til Udgift. Det er et Spørgſmaal, om man ikke gjorde klogere over for en ſaadan yngre Præſt ved at lade ham ſlippe for denne Gaard. De Tider ere jo forbi, da Præſterne vare dygtige Landmænd. Det hænder vel endnu, at der kan ſidde en enkelt Præſt, ſom driver ſin Gaard økonomiſt efter Nutidens For-

dringer, men jeg gentager, at jeg tror at turde ſige, at for en meget ſtor Del af Præſterne er Præſtegaarden ſnarere til Ulejlighed og bringer ikke den Indtægt, ſom den er anſlaet til. Jeg tror, at den Betragtning, ſom fra anden Side er bleven gjort gældende, at denne Hedegaard ſnarere vilde give mindre Indtægt for Manden, er rigtigere end den Betragtning, ſom det ærede Medlem fra Ruds = Vedby gjorde gældende, at den ſkulde give større Indtægt.

Jeg kommer nu til Spørgſmaalet om Brandesbevillingen. Jeg ſtal indrømme, at den jo ellers nu er omhyggelig drøftet og ganſke utvivlsomt drøftet fra alle Sider; men den Omſtændighed, at jeg her indtager et Slags Mellemſtilling med Front i ethvert Fald til to og maaſte til flere Sider, gør, at jeg dog kunde ønſte at fremsætte endnu et Par Bemærkninger om denne Sag. Der er gjort den Indvending fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgfres (Scharling), at man ikke kunde behandle Brandesbevillingen paa ordinær Maade, fordi der ikke forelaa noget Andragende. Jeg tror ikke, at denne Indvending har eller bør have nogen Vægt. Der foreligger nemlig et Andragende fra Georg Brandes' Venner, og man tør ſikkert gaa ud fra, at dette Andragende ikke er blevet indgivet uden hans Samtykke, og at man for ſaa vidt maa ſige, at han er bundet dertil. Derfor tror jeg, at det er en formel Indvending, ſom ikke har nogen Vægt. For øvrigt ſtal jeg bemærke, at ſaaledes ſom Sagen nu ſtiller fig, har man gjort det meget vanſkeligt for Dr. Brandes at indgive noget Andragende, naar man ſom den højtærede Kultusminiſter betegner denne Gang til Staten ſom en Tryglen og Tigger, og jeg kan vel forſtaa, at en ærerø Mand har vanſkeligt ved at gaa til Statskaſſen efter en ſaadan Betegnelse. Til den ærede Ordfører maa jeg gøre den Bemærkning, at han noget har forundret mig. Det Motiv, ſom den ærede Ordfører har fundet til at ſlippe fra ſit Standpunkt i Hjør over til det ny Standpunkt, han indtager i Aar, forekommer mig overdreven ſpinkelt. Der er dog ikke Tale om, at vi her ved Uddeelingen af Bevillinger til litterære Mænd ſkulle ſpørge om, hvorvidt de have været mere eller mindre implicerede i de politiſte Partier til de forſkellige Sider, og derfor forekommer det mig, at man heller ikke bør gøre det i dette Tilfælde. Hvis den ærede Ordfører vil genneme Liſten over de Mænd, ſom ſtaa paa Finansloven, vil han finde Mænd, ſom ere mere eller mindre stærkt intereſ-